

ning tillige en Ret til at udskænke stærke Drikke — se Næringsloven 29. December 1857 § 58 og om »sluttet Bord« § 61. Og da Frihed til Beværtning ved »sluttet Bord« altsaa indeholdt ogsaa Frihed til at beværte med stærke Drikke, maatte Fortolkningsudvidelsen tage de stærke Drikke med og ogsaa give Marketenderierne Frihed til at udskænke stærke Drikke.

Marketenderifriheden har imidlertid været stærkt angrebet af Beværterne, og det lader sig ikke bestride, at den — forsaavidt den omfatter stærke Drikke — er egnet til at modvirke Lovens Hensigt med Antalsbegrænsningen og Lovens øvrige Kontrolbestemmelser vedrørende Beværtning.

Men dertil kommer, at Marketenderibeværtningen med stærke Drikke har særlige uheldige Sider, som det sluttede Bords Beværtning som Regel ikke har. Dette hænger *dels* sammen med Stedets Art, dette nemlig, at dér samles mange til Ophold Dagen igennem i meget forskellige Aldre, og *tvungent* — o: i Arbejds- eller Embeds- eller Lovens Medfør. — *Dels* hænger de særlige Grunde sammen med visse i vide Kredse gældende selskabelige Skikke, som nøje knytter sig til Nydelsen af stærke Drikke, og som gør det vanskeligt at undgaa et større Alkoholforbrug, end egen Tilbøjelighed tilsiger. Naar en byder paa »en Omgang«, anses det af mange for selskabeligt vanskeligt at afslaa og, efter at have nydt den tilbudte Gæstfrihed, ligesaa vanskeligt ikke at vise Gengæld En Enkelts ubetænksomme — eller, som nedenfor antydtes maaske interesserede — Indbydelse kan saaledes paatvinge endog en Flerhed af Kammerater et Alkoholforbrug, der vokser med Størrelsen af Kammeraternes Kreds, idet »Omgangerens« Antal dermed vokser og kommer til langt at overstige enhver Enkelts Tilbøjelighed.

Men Overgangen fra det etablerede Marketenderi til en uorganiseret Handel og Omdeling er meget flydende. Om den paagældende, der besøger de stærke Drikke bragt til Stedet paa Arbejdsstedet, og som uddeler dem dér, er lønnet Afsætter for den handlende eller en Opkøber og Forhandler for egen Regning eller er befuldmægtiget Indkøber og Fordeler for Arbejdskammeraterne eller maaske optræder i flere af disse Egenskaber, er noget, der ikke træder synligt frem og ofte endog er vanskeligt at klare for selve Forbrugerne. Det er ikke altid let at skelne mellem, om den Indvirkning, der øves paa Omgivelserne for at øge Forbruget af de stærke Drikke, skyldes erhvervsmæssig Interesse i Afsætningen eller kun en rent selskabelig Tilskyndelse. Og da Loven allerede er inde paa at regulere ikke blot Handel med stærke Drikke, men ogsaa Fordeling deraf (§§ 27 og 28), ligger det nær at spørge, om ikke her, hvor Sondringen mellem Handel og Fordeling er saa godt som ugørlig, en Regulering bør finde Sted i samme Grad for begge Vedkommende. Kommissionen har derfor været inde paa, for at Lovens Hensigt fuldtud kunde naas, at foreslaa forbudt ikke blot Udskænkning og Forhandling, men ogsaa *Uddeling og Fordeling* af stærke Drikke paa nævnte Steder, dog med fuld Bibeholdelse af personlig Frihed til at medbringe til sit private Forbrug.

Imidlertid har man ikke ment at turde gaa saa langt som til Forbud mod Uddeling og indbyrdes Fordeling uden Sikkerhed for de arbejdende Klassers Tilslutning. Og en saadan Tilslutning tør Kommissionen ikke garantere. Trods den Kritik, der ofte høres blandt Arbejdere over Forhold af den ovennævnte Art, er det nemlig forstaaeligt, at Arbejderorganisationerne holder sig tilbage fra at foreslaa Ændringer, idet Omraadet ligger noget udenfor de almindelige Organisationsformaal.

For Lovgivningsmagten ligger det nær at søge fjernet eller dog hemmet de omtalte Forhold, da det kan ske uden Indgrib i hver Mands personlige Frihed til at medbringe, hvad han ønsker til personligt Brug. Men en Bestemmelse som den antydede vil dog neppe kunne gennemføres uden forstaaende Støtte fra Arbejdernes Side.

§ 25

har kun faaet en lidt ændret Redaktion, fordi der efter Tiltøjelserne til § 24 allerede maatte foretages en Forandring i dens Henvisning til forrige Paragraf.

§ 27.

Man har anset det for rigtigst, at Bestemmelserne om Handel var nogenlunde ensartede for Land og By.

Endvidere har man ment, at der, jfr. 3die Stykke, burde skabes de kommunale Myndigheder en Mulighed for i Forening med Indenrigsministeren at give saadanne regulerende Bestemmelser, som til enhver Tid svarer til Egnens eller Byens Trang og Ønsker,